

Να χαλάσουμε τις πιάτσες των εμπόρων της περιθάληψης

Εδώ και μια πενταετία η κατάσταση στην περίθαλψη, όπως και αλλού, πάει διαρκώς από το κακό στο χειρότερο με συνέπειες τόσο για τους ασθενείς όσο και για τους εργαζόμενους. Οι μισθοί των εργαζόμενων μειώνονται πάνω από 40%, ενώ η δουριά τους εντατικοποιείται εξαιτίας μειώσεων προσωπικού (συνταξιοδοτήσεις) και αυξημένης προσέλευσης ασθενών. Παράλληλα, ολοένα και μεγαλύτερα κομμάτια του δημόσιου νοσοκομείου παραχωρούνται σε διαχείριση από εργολαβίες.

Οι δημόσιες δομές διαλύονται: οι δομές που υπάγονται στο ΙΚΑ έχουν μειωθεί κατά 50% με πλήρη έλλειψη βασικών ειδικοτήτων, ενώ ταυτόχρονα νοσοκομεία κλείνουν οριστικά (Παναγία, Λοιμωδών, Αφροδισίων). Σε άλλες περιπτώσεις ειδικευμένα τμήματα συρρικνώνονται, πραγματοποιούνται συγχωνεύσεις που οδηγούν σε απώλεια κρεβατιών και εργαζόμενων και το προσωπικό των υποδομών γίνεται ολοένα και λιγότερο.

Οι ανασφάλιστοι πολλαπλασιάζονται και γίνονται μπαλάκι σε αλλοπρόσαλλες πολιτικές διαχείρισης: από πλήρη αποκλεισμό, ακόμα και από την πρωτοβάθμια περίθαλψη μέχρι πριν από δύο χρόνια, σε πιο ήπιες πολιτικές αποκλεισμού σήμερα. Η κατάσταση για τους ασφαλισμένους επίσης επιδεινώνεται ακόμη πιο πολύ από τις εργολαβίες σε ιδιώτες εκεί που άλλοτε υπήρχαν δομές του ΙΚΑ.

Όλο το προηγούμενο διάστημα είχαν αναπτυχθεί δύο τρόποι εναντίωσης στην επιδείνωση των όρων επιβίωσης: ο ένας έβλεπε ότι την απάντηση δεν θα την δώσουν οι αγώνες αλλά "οι αλλαγές των πολιτικών συσχετισμών". Με άλλα λόγια να κάνουμε υπομονή, να κάτσουμε στον καναπέ μας, να ψηφίσουμε τους άλλους, τους "προοδευτικούς", και τα πράγματα θα διορθωθούν χωρίς να χρειαστούν αγώνες, έκθεση και συλλογικότητα. Ο άλλος έδινε σημασία στην ανάπτυξη αυτοοργανωμένων κοινοτήτων αγώνα στη γειτονιά και στη δουλειά, που να εναντιώνονται με άμεση δράση στα μέτρα. Δηλαδή εναντίωση όχι απλά σε επίπεδο διαμαρτυρίας, αλλά επιδιώκοντας συμμαχίες και δράσεις που να μπλοκάρουν τα μέτρα του αποκλεισμού.

**Εργαζόμενοι - χρήστες περίθαλψης
σε κοινούς αγώνες**

**Όχι στην υποβάθμιση
του νοσοκομείου Άγιος Δημήτριος**

Όχι στην υποβάθμιση των δομών υγείας

Αυτόν τον δρόμο υπερασπιστήκαμε και υπερασπιζόμαστε με συνέπεια την τελευταία πενταετία. Επιδιώξαμε και επιδιώκουμε συμμαχίες μεταξύ των εργαζόμενων που αντιδρούν στα μέτρα εργασιακής υποτίμησης (εντατικοποίηση εργασίας, μείωση μισθών, απολύσεις) και χρηστών υπηρεσιών περίθαλψης που αντιδρούν στην συρρίκνωση και στην υποβάθμισή τους, όπως και στον αποκλεισμό από αυτές των ανασφάλιστων (ανεξάρτητα από φυλή, φύλο, χρώμα, σεξουαλική επιλογή).

Γι' αυτό το λόγο εναντιωθήκαμε στο κλείσιμο του ΙΚΑ της γειτονιάς μας, παρεμβήκαμε στο Θεαγένειο Νοσοκομείο με πολλαπλούς αποκλεισμούς ταμείων για την συμμετοχή των εργαζόμενων ενάντια στην απλήρωτη εργασία και την εντατικοποίηση στο ΑΧΕΠΑ και το Ιπποκράτειο. Γι' αυτό το λόγο παρεμβήκαμε ενάντια στο 5ευρω εισιτήριο στα νοσοκομεία Άγιος Δημήτρης, ΑΧΕΠΑ, Ιπποκράτειο, Λοιμωδών και στο Κέντρο Υγείας Λαγκαδά σε συνεργασία και με άλλες συλλογικότητες και βρεθήκαμε στις κινητοποιήσεις των υγειονομικών και των κατοίκων του Κέντρου Υγείας Ζαγκλιβερίου στην ΔΥΠΕ στην Αριστοτέλους.

Η πολιτική των ψηφοφόρων ηττήθηκε παταγωδώς. Το σύστημα έδειξε ότι όχι μόνο δεν φοβάται τους παθητικούς ψηφοφόρους, αλλά πραγματικά τους περιφρονεί αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά την αλήθεια της ρήσης, που ιδιαίτερα σε περίθαλψη βαθιάς παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης όπως αυτή που περνάμε γίνεται απόλυτη: αν οι εκλογές άλλαζαν την ζωή μας θα ήταν παράνομες. **Όσοι δεν γίναμε κομμάτι των εκλογικών παιχνιδιών, όσοι δεν βλέπουμε τις περίθαλψη και τις απολύσεις, τους αποκλεισμούς και την απόγνωση να 'χουν άλλο χρώμα, από το μαύρο της απελπισίας, ανάλογα με το ποιος έχει την εξουσία (οι μπλε, οι πράσινοι, οι κόκκινοι ή οι άλλοι με τους κόκκους), όσοι από εμάς απόμειναν έξω από τους ενδοσυστημικούς ανταγωνισμούς να ξαναστήσουμε έναν άλλο πύργο ατίθασο απέναντι τους.**

**Κοινότητες αγώνα
σε όλες τις γειτονιές**

